



درنگی در زندگی دکتر محمود قندی

وزیر شهید پست و تلگراف و تلفن

تعهد و نبوغی شگرف در خدمت نظام اسلامی

قندی درس داده و یا درس خوانده بود استعدادش همه اساتید فن را خیره ساخته بود.

در اخلاقی و صفات قندی از دوستان او سخن بسیار شنیده ایم که او هرگز حاضر به تضعیف یکی از ارگان‌ها و یا شخصی که برای اسلام زحمت کشیده بود، نبود. همیشه پشتیبان قاطع و محکم روحانیت بود.

در مورد اخلاق اسلامی او، دوستانش بارها از او شنیده بودند که گفت اگر حساب وظیفه شرعی و احساس مسئولیت نبود، بارها از اینکار دست کشیده و به دنبال درس فقهی و فلسفی می‌رفتم و همواره یکی از آرزوهای او رفتن به حوزه علمیه قم و ادامه درس دینی بود. در روزهای آخر پس از شهادت دکتر چمران که یکی از دوستان نزدیک او بود، روحیه قندی بسیار تغییر کرد و بارها از خاطراتش با شهید مصطفی چمران برای یارانش نقل می‌کرد. حتی روز دوم شهادت چمران به همسرش گفته بود که دلم برای چمران تنگ شده است. در یکی از سخنرانیهای آخرینش در مورد شهادت دکتر چمران گفته بود که: شهادت فیض عظیمی است و نصیب هر کسی نمی‌شود.

شهید قندی در آخرین ساعات زندگی قبل از شرکت در جلسه حزب جمهوری اسلامی به کلاس درس فقه رفته بود. شهید قندی از نظر مراتب فقهی به دروس خارج رسیده بود، او پس از اتمام کلاس به سوی محل حزب جمهوری اسلامی رفته بود و در آنجا به فیض عظیم شهادت که همیشه آرزوی او همسرش بود نایل شد. شهادت او برای دانشجویان مسلمان، روحانیت مبارز ایران و یاران قدیمی اش ضایعه‌ای بسیار بزرگ بود.

نوشتند، قبل از پیروزی انقلاب در امر تکثیر و توزیع اعلامیه، فعالیت زیادی را به همراه دیگر دوستانش داشت. پس از پیروزی انقلاب در تأسیس جامعه اسلامی دانشجویان فعالیت مؤثری داشت.

شهید قندی یکی از شاگردان استاد علامه طباطبائی بود. وی فلسفه را نزد استاد شهید مطهری درس می‌گرفت، ابتدا این کلاسها در مدرسه مروی و پس از محدودیت‌های رژیم برای این قبیل کلاسها، در منزل استاد مطهری تشکیل می‌شد. شهید قندی یکی از با استعدادترین شاگردان استاد به شمار می‌رفت. قندی از محضر شهید دکتر بهشتی نیز استفاده برد. به توصیه دیگر اساتیدش او نزد آیت الله مجتهدی یکی از مجتهدین بسیار آگاه تهران شروع به خواندن درس فقه و اصول کرد. در این کلاس نیز همچون کلیه مکانهایی که

شهید محمود قندی در سال ۱۳۲۳ در خانواده‌ای متدین در تهران متولد شد. تحصیلات ابتدایی را در دبستان محمدی و تحصیلات متوسطه را در دبیرستان علوی در سال ۱۳۴۱ به پایان رسانید، او یکی از بهترین شاگردان این دبیرستان به شمار می‌رفت.

شهید قندی کلیه سالهای دبیرستان را با رتبه اول به پایان رسانده بود و دیپلم خود را با معدل ۱۹/۸۰ گرفت. دوره فوق لیسانس مهندسی الکترومکانیک را در دانشگاه تهران در سال ۱۳۴۵ به پایان رسانید و سپس برای ادامه تحصیل به دنبال نبودن مراتب عالی این رشته در ایران، به سفارش مربیان خویش عازم آمریکا شد و چون همیشه شاگرد اول بود، مخارج او از سوی دانشگاه تأمین می‌شد. در سال ۱۳۵۰ شهید قندی درجه دکترا را با بالاترین نمره دانشگاهی در رشته مهندسی برق و الکترونیک گرفت. پس از مراجعت به ایران در سال ۵۰، شروع به تدریس در دانشکده فنی دانشگاه تهران و دانشکده مخابرات کرد.

در زمان اوج‌گیری انقلاب اسلامی شهید قندی به همراه دو دوست خویش به دلیل پخش اعلامیه امام به زندان افتاد. پس از پیروزی انقلاب به ریاست دانشکده مخابرات و سپس از طرف شورای انقلاب به وزارت پست و تلگراف و تلفن منصوب شد.

شهید قندی فعالیت‌های اسلامی سیاسی خود را در کتابخانه اسلامی دانشکده فنی آغاز کرد. در آمریکا نیز این فعالیت‌ها را ادامه داد و یکی از افراد مؤسس انجمن اسلامی دانشجویان آمریکا و کانادا بود. در همان سالها به همراه شهید چمران و چند تن دیگر از یاران اساسنامه انجمن را

شهید قندی یکی از شاگردان استاد

علامه طباطبائی بود. وی فلسفه را

نزد استاد شهید مطهری درس

می‌گرفت، ابتدا این کلاسها در

مدرسه مروی و پس از محدودیت‌های

رژیم برای این قبیل کلاسها، در

منزل استاد مطهری تشکیل می‌شد